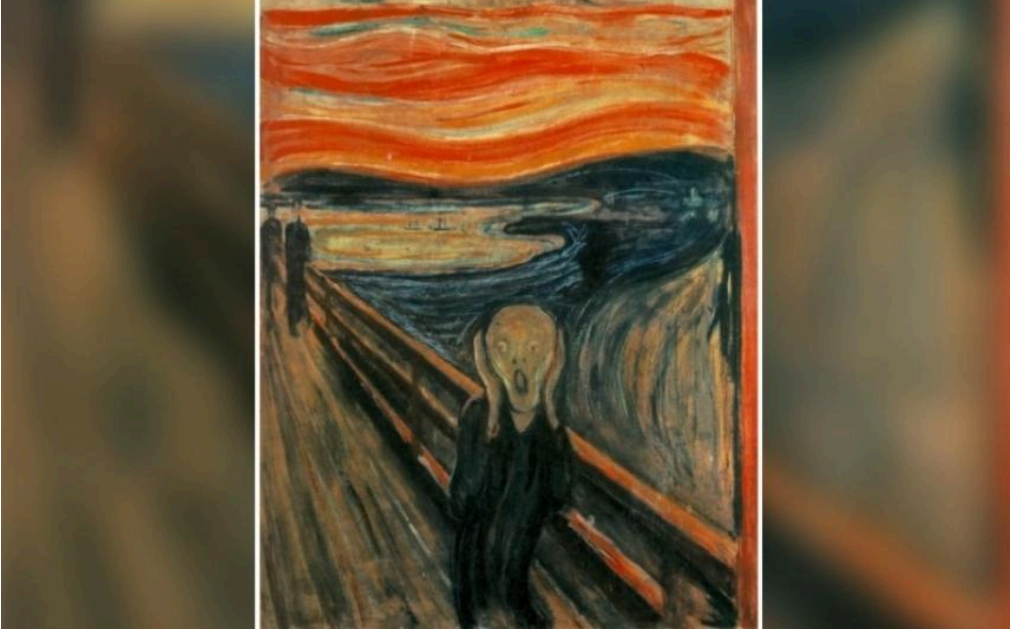

Elveda Herşey

– Mehmet ÇİFTÇİ · 22 Nisan 2025

Elveda her şey! Her şey bittiğinde, herkes gittiğinde, kafan yerinde durur ya! Anı denilen şey insanın düşmanıdır aslında. En büyük yüküdür bana göre. Kötü anılar kötüdür onu anladık! Ama zaman geçtikçe iyi anıların da düşman olur sana. Zamanın tozudur anılar, hayatın dibinde kalan kırıntılardır.

Elveda çocukluğum. Islak yollarında yürüdüğüm, toprağı kokladığım memleketim. Hiçbir şeyi olmayan, boşluğun bağrında yetişmiş çocukluğum... Bir mavi göğü, sapsarı tarlaları (başkalarının tabii), bomboz toprağı olan o memleket! Bağrında, kafası kendinden büyük bir çocuk yetiştiren... Bir şekilde hayatta kalan... Kalmayı başaran. Belki de tek başarısı hayatta kalmak olan....

Elveda gençliğim... Atilla İlhan'ın şiirleriyle süslenen sevda dolu akşamlarım. Sevgimden gözyaşları döktüğüm biçimsiz odamın, pürüzlü duvarları. Kimsenin okumak istenmediğı, sır dolu mısraları yazdığım defterlerim. Aşkımın yazıya dönüştüğü defterlerim. Bir dolunay görmek için bahçesinde sabahladığım gençliğim. İğde çiçekleri kokan seher vakitleri başımı göklerden indirememem. Sonra çok büyük bir günah işlemiş gibi gözlerimi açmam bir dağ başındaki köyde. Bir başka hapisane. Bütün dünya sanki, bir hapisane! Ve laneti yalnızlık. İçime, zerrelere, atomlarıma işleyen o yalnızlık! Sevme dedi bir gün şeytan! Herkes sevsin insanları, sen sevme dedi. İnat ettim o isyankara, yine de sevdim. İyi halt ettim! Yine de sevdim. Bir baktım ki kimse sevmemiş beni, aynadaki eliyle işaret etti saçlarımı... Beyazlamış bir kaç tel.

Şimdi benim yerime gülüyor çocuklarım, benim yerime ağlıyor, benim yerime seviniyor, benim yerime üzülüyor. Hani meşhur bir söz vardır ya, "geçti bizden" derler... Bir ara heves vardı, hayat yaşanmaya

değeri. Hüzünün bile bir tadı vardı kahve tadında.

-Geçti sizden be baba...

-Geçsin oğlum ne yapalım!

-Umut nedir baba?

-Ne geçmiş, ne gelecek! Şimdi oğlum, şimdi...